

[Anne Grete Holmsgård]

ret mange penge, det handlede om. Grønlønderne kan muligvis få flere private midler, men det forudsætter, at der er nogle herinde, der kan tage politisk beslutning om at handle nu for at give Christiania den håndsrekning, som Christiania har brug for, og gøre det på en solidarisk måde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Så skal vi igen diskutere Christianias fremtid, og det bliver vi vel ved med, indtil problemet er løst, ca. én gang årlig. Men det er jo et alvorligt problem, ellers ville det ikke være kommet frem igen. Kristeligt folkepartis holdning har, som det også er udtrykt i ministerens oplæg, sammen med de øvrige regeringspartiers altid været helt klar: vi kan ikke have Christiania liggende som en stat i staten, som noget, der er helt i strid med vore love, og jeg tror egentlig, det er en opfattelse, som deles af mange mennesker, også i mange af ikke-regeringspartierne, at der må gøres noget ved det, for at det kan blive lovligt. Vi kan ikke være bekendt bare at lade stå til. Det andet aspekt er, at der ligger en masse menneskelige problemer og tragedier i det, men som jeg har udtrykt tidligere her for år tilbage, når det drejer sig om Christiania, løser vi ikke problemerne ved bare at sige: Her har I et sted, I kan være, og her kan I gøre, som I vil. Jeg tror også forslagsstillerne har den holdning, at der må gøres noget for de mennesker, at man må prøve at løse deres problemer.

Jeg vil gerne takke ministeren for det fine oplæg, vi har fået, hvor der er gjort rede for mange af de aspekter, der er i det, og for, hvor mange ministerier der er involveret. Derfor er det vigtigt, at vi i det kommende udvalg får tid til at drøfte alle aspekterne.

For kristeligt folkeparti er det væsentligt, at tingene bliver lovlige; vi kan ikke acceptere en stat i staten. Det er egentlig også interessant – nu har jeg fulgt debatten i en hel del år – at se, hvordan man i starten ønskede frie forhold, hvor man i dag fra næsten alle partiers side taler om, at der skal være ordnede forhold på forskellig vis.

Jeg håber, at debatten og det efterfølgende udvalgsarbejde må resultere i, at vi i hvert fald får fjernet alle de ulovligheder, der findes her. Hvordan det skal formes i fremtiden, må afgøres i et samarbejde mellem de

forskellige ministerier og Københavns kommune, sådan at man finder en fornuftig løsning.

Pia Kjærsgaard (FP):

Christiania, lovløshedens mekka, hvor ingen med fornuften i behold tør vise sig, har i årevis med jævne mellemrum været til debat her i folketinget. Det er selvfølgelig meget hyggeligt at diskutere Christiania, hvis der ikke var vigtigere ting at diskutere, men der er sandelig andre ting, der i stedet burde have førsteprioritet. Men vi tager en runde til.

Efter denne debat vil Christiania garanteret bestå, fuldstændig som den hele tiden har gjort, og derfor er denne debat så inderlig ligegyldig. Som det er forslagsstillerne bekendt, var der ved dagsordenen i 1982 visse betingelser knyttet til vedtagelsen. Forslagsstillerne ridsede selv en række punkter op, der ikke er bragt i orden, men alligevel finder man altså, at en mere permanent løsning trænger sig på. Man taler ligefrem om medansvar for udviklingen, og forslagsstillerne har fuldstændig ret i, at de har et medansvar. Det er også næsten det eneste ved dette forslag, som fremskridtspartiet kan være enig i. For stod det til os, var dette lovløshedens mekka blevet ryddet for lang tid siden. Vi havde så undgået alle disse debatter, der ikke har ført til en pind. Man kan næsten sige, det har været spildte Guds ord på Balle Lars. Tidligere dagsordener, beslutningsforslag, højesteretsdomme og mange andre skønne ord, ting og gerninger har ikke bragt orden i noget som helst, og ingen regering har foretaget sig noget som helst.

Forslagsstillerne til det nye beslutningsforslag husker måske, at der i dagsordenen af marts 1982 stod, at samfundets almindelige love skal gælde for området. Det kan vi roligt her 3 år efter konstatere at de stadig væk ikke gør. Vi står nemlig over for en gruppe personer, der bor ulovligt i nogle bygninger i et område, hvor mord, voldtægt, stofmisbrug og masser af andre ulovligheder finder sted. Det er stedet, hvor kun de indviede kan føle sig nogenlunde sikre, hvor politi og brandvæsen kun kan nærme sig, hvis det sker med anselig styrke på én gang. Forslagsstillerne vil overlade løsningerne til disse mennesker, så vi for alvor får en stat i staten, hvor frista-